

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!
— MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 2

15 januari 1966

Årg. 7

ÄR DET VINTER OCH KALLT I DITT HJÄRTA?

*Är det vinter i ditt inre — kallt,
mörkt och fruset? —*

*Och vintern har varit lång. —
Hör, våren är på väg!*

*Idag blåser det varma vindar i
Guds rike. —*

*Också för ditt hjärta vill Jesus
Kristus uppgå som rättfärdighe-
tens sol, med ljus, värme och liv;
smälta det hårda och frusna och
låta dig fröjdas i Guds härliga
solsken. —*

*"Stå upp, min älskade;
du min sköna, och kom hitut.
Ty se vintern är förbi..."*

Höga Visan 2: 10—11.

Björne Erixon

BEHÖVER VI MARANATAVÄCKELSEN?

Många tyckte kanske att min förra artikel var övervägande negativ och polemisk. Låt mig få påpeka en sak: Det är den *positiva* visionen som för oss är det avgörande. Att sedan varje väckelse innebär ett kritiskt avståndstagande från sådant, som man ansett vara livshotande, är och borde vara en självklar sak.

Min avsikt är att söka ge en så vettig och sann information som möjligt om eventuella skillnader mellan Maranataväckelsen och övriga kristna sammanhang. Här kan det bara bli fråga om att peka på vissa särskilt markanta drag. Kravet på fullständighet är redan vid starten uppgivet. Det är dock tragiskt att så många går miste om så stora och underbara välsignelser p. g. a. att felaktig "varudeklaration" ibland synes föreligga! Okunnigheten hindrar många att komma i ett rätt förhållande till vad som nu verkligen sker.

Det som genom Maranataväckelsen förts fram i vår tid kan koncentreras till två områden; lära och liv. Det jag här lägger fram är blott egna iakttagelser. Det är mycket troligt att andra lägger tonvikten annorlunda.

Låt oss först granska läran.

En del människor lägger väckelsen under ren-lärighetens lupp och kanske förtrytsamt säger; det håller inte!

Det nya i Maranataväckelsen på lärans område kan gälla tre saker. Dels en verkligt *ny* och radikal syn, dels *tendenser* i en eller annan riktning, och för det tredje, en ytterligare *skärpning* av det som redan många kristna åtminstone med munnen, bekänner sig till. Men vi måste också komma ihåg att Maranataväckelsen troligen inte på alla punkter är helt och hållet *så* homogen som det ofta kan synas för den ytliga betraktaren.

Vi tror på en fri, öppen väckelse. Detta får konsekvenser för församlingssynen. Vi sätter inga gränser, det gör Gud. Församlingstukten sker genom Ordet och Anden, genom personlig

själavård, ömsesidig omsorg och förmaning etc. Här är alltså icke fråga om att "klubba in" eller "klubba ut" människor. Köns- och åldersgränserna spelar ingen roll. Församlingen, d. v. s. den skara människor som Andens budskap samlat omkring Kristus, skall alltid leva i en ständig uppbrottsstämning. Hon påminner då både sig själv och världen om främlingskapets realitet, men också om detta stora och fantastiska, Herrens Dags tillkommelse. Hon lever i denna eskatologiska spänning mellan två tidsåldrar. Just i en sådan ställning, i det eviga perspektivet, ristar hon in djupa spår i historien. Fylld av Anden och av den tillkommande världens kraft fungerar hon som ett effektivt salt "mitt ibland ett vrångt och avogt släkte".

Detta är inte samhällsfientlighet eller feg verklighetsflykt utan urkristen realism mitt i folkhemsidyllen. Det som innerst inne bär upp Maranataväckelsen är en profetisk underton, den ligger ju redan i själva utropet: "Maranata, du vår Herre kom!" I ställningstagandet inför detta genomträngande väckelserop avslöjas många kristnas ljumhet och likgiltighet inför Herrens andra tillkommelse.

Något som gång på gång betonas är den verklighet som heter: församlingens upprättelse. Det betyder i stora drag följande; Gud vill och skall upprätta *sin* församling i full apostolisk kraft och myndighet. Det betyder en återupprättelse av både församling och individ, där *Kristus* är mönsterbilden och förebilden. Alla nådegåvor, tjänster och ämbeten, som NT talar om, renas då från allt som förorenat dem. Församlingen har alltså det bästa *framför* sig. Alla tidigare väckelser bidrar steg för steg till den hela och fulla upprättelsen, som är ett globalt skeende i en universell tid. Hit hör också upprättelsen och renet av evangelium. Ett evangelium i *oförvanskad* skick meddelas åt människorna.

Utifrån denna syn på församlingen, som här

DU HAR VÄL PRENUMERERAT PÅ MIDNATTSROPET FÖR 1966 ?

MIDNATTSROPET utkommer med 2 nr i mån. under 1966 och kostar helår 21:—, halvår 11:—.

Har inbetalningskortet som medföljde n:r 1 förkommit:

Skriv: Midnattsropet, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Eller ring: Tel. 32 80 02. Postgiro 57 16 20.

BILLY GRAHAM: — DET ÄR NÅGOT SOM HÅLLER PÅ ATT SKE...

När man reser omkring och predikar, förkunnar och ger sig ut, blir ens eget hjärta hungrande och ens själ törstande. Jag behöver edra förböner, att Gud skall fylla mig med sin helige Ande, så att jag får Guds Andes smörjelse och kraft över mig, när jag förkunnar evangelium.

Det stora behovet nu är inte en ny organisation eller mer pengar, det stora behovet är en av Guds Ande inspirerad och ledd väckelse, sträckande sig

från den ena änden av landet till den andra!

Jag tror Skriften lär, att i de yttersta dagarna skall komma ett utgjutande av den helige Ande. Det är tydligt att något just nu håller på att ske på ett utomordentligt och underbart sätt.

Utöver världen bildas små bönegrupper. De är inte organiserade, och jag beder till Gud att de aldrig skall bli det. Dessa böne- och bibelstudiegrupper

finns på de mest oväntade platser.

Bibeln lär att Andens symboler är: vinden, oljan, duvan och vattnet. Vem kan säga till vinden, vad den skall göra, eller oljan vart den skall flöda, eller duvan, när den svingar sig upp i skyn, vilken väg den skall fara; vem ger vattnet order om, hur det skall välja kurs? Detta är symbolerna för den helige Ande och illustrerar Guds överhöghet!

Vi gräver våra små diken och säger till Gud: "O Gud, du skall arbeta på det här sättet och endast på det sättet", men Gud bryter sig ut och gör det på sitt eget sätt.

Allt är inte förlorat! Gud sitter på tronen. Varken herr Chrustjov eller någon annan kommer att skriva historiens sista kapitel.

Det kommer Gud att göra!

Ur Hjemmets ven.

endast i grova drag har kunnat tecknas — med risk för massor av missförstånd — följer också en delvis radikal omprövning av hennes relationer till diverse företeelser hon möter på sin väg. Här kan jag blott peka på vissa *tendenser*. Hur pass livskraftiga eller starka de är, kan vara svårt att säga.

Den som vill förkunna och *praktisera* allt Guds Ord, t. ex. helbräddagörelse genom tro, stöter förr eller senare på motstånd i en eller annan form från samhällets sida. Men den levande och verksamma tron viker ej undan så lätt. Skam vore det annars!

Ett visst avståndstagande från t. ex. politisk aktivitet behöver ej utan vidare tolkas som uttryck för sekterisk spiritualism. Slagord som t. ex. kyrkan alltför ofta använt mot olika oppositionella riktningar.

Det som från KDS, med intensivt stöd från många indignerade personer, med politiska medel söker åstadkomma är väl egentligen en evangelisk väckelses andrahandsverkningar. Och vilket program bör vi i så fall satsa på? Frågan ger själv svaret.

Fronten mot ekumeniken torde i Maranata-väckelsen vara stark. Men här är ej fråga om självgodhet, utan vad saken gäller är något helt

annat. Det är en kamp mot falska system, som klavbinder människan, mot en enhet grundad utanför NT, mot läror, som inte har stöd i NT, såsom barndop, för att nu bara ta ett exempel.

När det gäller ett sådant delikat och ömtåligt problem som sekulariseringen, avkristningen, har jag mött en hel del radikala tankegångar, som jag ej i Sverige funnit någon annanstans. Men eftersom det knappast torde vara utmärkande för väckelsen som helhet, lämnar jag den saken.

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten i

VIKTORIASALEN,

Tunnelgatan 19.

SÖNDAGAR 11.00 och 19.00 väckelse- och frigörelsemöten.

ONSDAGAR 19.30 väckelse- och frigörelsemöten.

LÖRDAGAR 19.30 bön- och lovprisningsmöten.

Här följer det tredje avsnittet i Gunnar Karlssons berättelse om Guds under i hans liv.

FÄNGELSELIV och

FRÄLSNINGSLÄNGTAN

En ung man berättade, att han på tillfälligt besök i ett fängelse, åhört ett underhållningsprogram, som fångarna själva anordnat. En mycket uppskattad programpunkt var en gissningstävling då en fånge uppförde pantomimer i vilka han föreställde olika människor — några andra skulle sedan gissa vad han sökte illustrera. I en av dessa pantomimer gick han hastigt några gånger fyra steg fram och åter, kastade sig sedan raklång på golvet, reste sig upp och gick åter de fyra stegen fram och tillbaka och lade sig sedan ner på knä med armarna uppåtsträckta för att efter en stund resa sig upp och återtaga den korta promenaden fram och åter på golvet. — Alla kunde se att den person han sökte föreställa var rov för en mycket djup förtvivlan och att han i sin ångest vände sig till Gud. — De som skulle gissa såg först generade på varandra — alla förstod tydligen vad han velat illustrera — och utan att tveka sade en av dem: Det är en fånge, ensam i sin cell, du gett oss bilden av. —

— — —
Gunnar Karlsson från Kärråkra har, fastän ung, stor erfarenhet av en cellfänges liv. Han har suttit månader i rannsaktionshäkten, avtjänat års-långa straff i olika fängelser och vårdats på öppna anstalter. — Jag återger för honom den unge mannens upplevelse jag nyss berättat och ber honom tala om sina egna upplevelser.

— Det är givet att det finns fångar av olika slag, säger Gun-

nar. — Det finns förhårdade förbrytare, som använder fängelsetiden till att planera nya brott och till att vila upp sig för nya eskapader. Det största antalet är dock icke sådana, utan förtvivlade, nödställda människor, som är mycket mottagliga för andliga intryck...

— Om Guds folk riktigt förstod detta skulle alla göra mycket mera för att få komma in i fängelserna med det kraftens evangelium vi har. De flesta fångars situation är hopplös — både i egna och i andra människors ögon. Många har hela sitt liv vandrat ut och in på fängelser och anstalter, och ingenting kan bryta denna dödens cirkel och deras hopplösa kretsgång. Plågsamma anklagelser och förmaningar kan inte hjälpa dem; inte heller kan pinande tillrättavisningar göra det lättare för dem. De behöver möta Honom som har all makt både i himmel och på jord och kan rena den nedsmutsade, resa upp den fallne och återge människovärde till den som samhället har utstött. — Självt är jag nu ett levande bevis för vad Jesus kan göra — utan Honom skulle jag bara tvingats fortsätta på brottets bana. — — —

— En fånge har gott om tid att tänka, fortsätter Gunnar. Vanligen sker inläsningen i cellen klockan 19.45 och lamporna släcks 22.00. Sedan ligger man där med sina frågor, sin längtan och sin ångest. Ja, visst ropar man till Gud ibland. Och sakta går timmarna och dygnet...

Jag ber också Gunnar berätta

något om sina intryck av fängelseprästernas besök och den friare fängelsemissionens arbete.

*Gunnar Karlsson
på bibelskolan i Stockholm.*

— Ja, fängelsepräster kom ju på besök då och då och det var alltid några som önskade och fick enskilda samtal med dem. Det märktes dock så väl vid dessa besök, om vederbörande var där bara på sitt ämbetes vägnar, eller om det var kärlek till oss och nöd för vår ställning, som var drivkraften. I det förra fallet lämnades vi helt oberörda, men i det senare blev alltid det som sades föremål för väldiga diskussioner efteråt.

— Det finns ju folk som har en sjuklig mani att sätta sig upp mot allting. Vi delades i två läger, men de flesta uttalade sin respekt för Guds Ord och erkände sitt behov av frälsning. —

Gång på gång återkommer Gunnar Karlsson under sin berättelse om fängelsetiden till familjen Kindbom.

— Det är en lantbrukarfamilj — en stor familj med vuxna söner och döttrar — de offrar all sin fritid på att besöka fängelser och anstalter i Västsverige, förklarar han. De vittnar, sjunger och beder, gripna av Gud och av kärlek till fångarna. Denna familj brukar anordna sina möten i matsalarna, där de också bjuder alla på kaffe och tårta. På detta sätt får de då också tillfälle att tala med fångarna en och en. De har verkligen varit till stor välsignelse. Flera fångar har också blivit frälsta, som en frukt av deras besök. En av mina kamrater från Borås blev frälst och bekände frimodigt sin omvändelse för alla sina kamrater. På fängelset i Mariestad blev fyra fångar frälsta...

— Jag tror att vi bör bedja Gud om öppna dörrar till våra fängelser och gå in i de dörrar som redan är öppna. Självt brinner jag av lust och längtan att få vittna på dessa ställen om vad Jesus förmår. —

Forts. i nästa nr.

EN GYMNASIST BLIR FRÄLST

Ef. 1: 7: "I Honom hava vi förlossning genom Hans blod, förlåtelse för våra synder efter hans nåds rikedom."

Jag tycker det är underbart att mitt hjärta idag kan ropa AMEN, när det mottager detta bibelord. Det är nu två år sedan jag av nåd fick mina synders förlåtelse.

Före frälsningen hade jag sökt glädje och tillfredsställelse i världens nöjen. Istället för glädje gav mig detta bara oro och själslig tomhet. Jag började söka Gud.

I Svenska Kyrkan gick jag ganska ofta, men jag fann ingen ro. En tid sökte jag mig dock till stadens pingstförsamling. Idag är jag övertygad om att det var den Helige Ande som ledde mig dit. Efter några få mötesbesök blev längtan efter Gud så stark, att jag under ett möte ville lämna mig åt Jesus. Predikanten bad de frälsningsökande räcka upp handen. Sattan var genast framme och viskade i mitt öra: "Du ser ju tusentals människor i denna kyrka, av dessa räcker ju nästan ingen upp handen. Du skulle bli uttittad!" En hård strid utkämpades i mitt inre, men Guds Ande segrade. Med skakande kropp lyfte jag min hand. Predikanten såg mig inte, men en äldre man, som satt bredvid mig, viskade milt: "Predikanten ser inte så bra, men Gud ser dig." Efter mötet följde jag mannen till första bänk och

med skälsvande kropp böjde jag mig inför korset och Jesus förlät mig all min synd.

Sedan den stunden har jag haft en oförklarlig glädje i mitt inre. De två åren jag vandrat med Jesus har även varit tider av kamp och svårigheter. Dessa svårigheter blir dock alltid till Guds förhålligande genom att Gud alltid bereder en utväg ur dem.

Det är härligt att i skolan sprida detta glada budskap. Jag har tillsammans med några andra frälsta ungdomar fått ordna med morgonsamlingar. Vi har på några av dessa morgonsamlingar haft besök av pastor A. Imsen och några evangelister. Det budskap som då förkunnades grep alla elever så djupt att man än idag (ett halvt år efter) talar om dessa morgonsamlingar. Det är ett stort tillfälle som alla kristna skolungdomar bör taga vara på, att i skolan få göra Det Glada Budskapet känt. Vi har också ordnat några möten i skolans aula. Vi ser med glädje fram emot denna termins verksamhet. Gud har varit god och jag tror att Gud skall göra än större ting än tidigare i vår skola.

Jag längtar nu efter att få följa Jesus i dopets grav. Du som inte är frälst, skynda dig till Jesus. Han kommer tillbaka mycket snart, och då finns inte längre någon frälsning för dem som förkastade sin Frälsare här.

*Göran Graveleij
Stockholm*

ISRAELS STAMFÄDER II

BIBELSTUDIUM

Vilho Soininen

Då Esau upptäckte att hans broder genom svek fråntagit honom förstfödslovälsignelsen, beslöt han att hämnas sin broders svekfullhet. (1 Mos. 27: 41.) Han beslöt att döda Jakob genast då hans gamle far gått bort. Detta blev omtalat för Rebecka, som i sin tur uppmanade sin son Jakob att fly till sin morbroder Laban i Haran. Då Isak givit sin välsignelse till resan, gav sig Jakob iväg.

"Och han kom då till den heliga platsen och stannade där över natten, ty solen hade gått ned och han tog en av stenarna på platsen för att hava den till huvudgård och lade sig att sova där." 1 Mos. 28: 11.

Där är bilden på en man, som flytt undan sina synder och sina ogärningar. Solen hade gått ner och huvudgården var hård. För hur många har det inte gått på samma sätt. Då Jona flydde undan Gud blev det en hård storm och dagen förmörkades. Fruktansvärt många sådana människor möter vi även idag. De är på flykt undan sina synder och undan Gud. På den vägen går solen alltid ner. Det är dystert och mörkt. Jakob hade bedragit sin broder. Huvudgården var hård för denne man. En skrovlig sten till huvudgård, ett dåligt samvete inom sig och mörker runtomkring sig. Kan det finnas någon dystrare bild på människan, som är på flykt undan sin synd och undan Gud.

Guds stora kärlek uppenbarades trots allt mitt i allt detta mörker. Han, som älskade den flyende Jona och talade till honom i mörkret i den stora fiskens buk, Han talade även till Jakob i nattens mörkaste stund.

"Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden, och dess övre ände räckte upp till himmelen och Guds änglar stego upp och ner på den." 1 Mos. 28: 12.

Det var verkligen en förunderlig dröm. Då Jakob vaknade på morgonen sade han: "Herren är sannerligen på denna plats och jag visste det icke."

Job sade, att Gud talat en gång, ja t. o. m. två gånger, då en tung sömn faller över honom. Gud talar till människorna alltså även genom drömmar. Då Jakob stigit upp, reste han ett minnesmärke och gav löften åt Gud, framför vilka ännu fanns ordet "OM". Ännu ser det inte ut, som om någon större förändring skett med hans liv, livet

gick framåt som förut, trots löftena han givit Gud. —

Tjugo långa år hade förflutit hos Laban, varefter Jakob beslöt att återvända till sin hemtrakt. I början såg allt ut att gå bra, tills Jakob en dag fick ett meddelande, som gjorde honom förskräckt in i själen. Han fick bud om, att hans broder Esau var på väg emot honom med 400 man. Nu blev den hjälplöse Jakob rädd. På ett ögonblick steg hans gärningar upp ur minnenas ocean. Vad gjorde Jakob? Precis detsamma som varje människa gör, som blir fasttagen av sina synder. Jakob hade bedragit sin broder och fråntagit honom förstfödslovälsignelsen genom svek. Tjugo år hade förflutit och det såg ut som om allting hade fortsatt, som om det aldrig hade skett. Saken var glömd och för länge sedan borta från dagordningen. Men Gud hade inte glömt. Nu hade Jakobs stund kommit. Kom ihåg, min vän, allas stund kommer, alldeles säkert. För en del kommer den redan här i tiden och för andra först efter döden, men den kommer. Ty Gud är en rättfärdig Gud. —

Så gick det också för Jakob. Men han försökte, liksom alla försöker, klara sig ur allt i egen kraft, och på eget sätt. Han klarade sig bra inför sin far, så länge han hade en god rådgivare i sin mor. Men nu skulle han klara sig ensam. Jakob sände gåvor till sin bror och försökte på detta sätt blidka honom och sona sina gärningar. Han sände hela sin släkt i förväg emot Esau. En mycket talande bild på en människa som gärna offrar allt, bara han kan klara sitt eget skinn. Men nu hade tiden kommit då Gud gripit in i händelsernas gång.

"Och Jakob blev ensam kvar. Då brottades en man med honom till dess morgonrodnaden gick upp." 1 Mos. 32: 24.

Nu kunde han inte trygga sig till sin kloka mor, ej heller till goda rådgivares hjälp. Nu hade Jakob blivit ensam med Gud. En man kämpade med honom till dess morgonrodnaden gick upp. Vem var denne man? Det var Han, som leder oss var och en till den plats, där vi blir tvungna att "brottas" med Honom på tu man hand. Jakob orkade stå emot mannen länge, men till slut tog mannen och slog till honom på höftleden, så höften gick ur led. Någoting måste även i oss "gå ur led", innan vi kan se saker och ting i dess

JESUS

har berett en väg...

Av Vivan Mårtensson

Mina tankar går osökt tillbaka till den dag, då jag som en olycklig avfälling åter fick möta Jesus till frälsning och upprättelse. Det blev mitt livs största upplevelse. Jag var bara sexton år den gången, men hade redan känt att denna världen med dess usla nöjen och billiga glädje inte kunde tillfredsställa mig. Jag fordrade något mer av livet. Det jag upplevde som fjortonåring, då jag mötte Jesus första gången, var det jag innerst inne gick och längtade efter.

Det har nu gått snart fem år sedan den dagen, och jag har aldrig haft en tanke på att lämna Jesus. Han blir istället dyr-

barare för varje dag. Det är väl det största som finns här på jorden, att få vara i Guds plan med sitt liv och få ledas av Jesu mäktiga hand genom livet. Visst går vägen genom många mörka dalar och svåra prövningar möter oss stundom. Vi vet då att den samme Gud, som ledde de sina fordom, Han är med oss idag. Han har alltid berett en väg för den som vill följa Honom helhjärtat. Blir det trångt för oss känner vi mer än någonsin att vi är främlingar här nere och vår längtan hem till himmelen blir starkare. Då tränger sig ett rop fram ur våra hjärtan: Maranata! Kom, Herre Jesus!

Vivan Mårtensson

*"Jag känner mig som främling
här i världen,
mitt hemland ligger bortom stjär-
nors här.*

*O, tänk en dag, då slits de sista
banden,
jag vet att snart, ja, snart så är
jag där.*

*O, att du kom idag, käre Jesus,
och lyfte bruden hem från sorgens
dal.*

*När den förlösta skaran lämnar
jorden,
o, vilken fröjd vad sällhet under-
bar." —*

Vivan Mårtensson

GUD HÖR BÖN!

rätta ljus. — Då mannen bad: "Släpp mig", svarade Jakob: "Jag släpper dig icke med mindre du välsignar mig." —

Nu visste Jakob vem han hade brottats med hela natten. Jakob såg också, att han behövde denne mans välsignelse. Men han såg ännu mera, han såg att han var en bedragare, att han var skyldig. Då mannen frågade: "Vad är ditt namn?", svarade han: "Jakob."

Då sade mannen: "Du skall icke mer heta Jakob, utan Israel, ty du har kämpat med Gud och med människor och vunnit seger." 1 Mos. 32: 27—28.

Då kände Jakob sig själv och visste sitt eget namn. I tjugo långa år hade han gått med falskt namn, ty han hade svurit sin far, då han frågade vem han var, att han var Esau. Nu först fick han att göra med Honom, som avslöjade hans riktiga namn. "Jakob" betyder bedragare. Den dag som vi ser vår rätta ställning, kommer Gud och ger oss ett nytt namn. "Israel" betyder seg-

rare. Av detta har Juda folk fått namnet Israel. Det är bra att vi ser varifrån namnet Israel har fått sin början, då vi börjar att studera Israels stamfäders natur.

Då sedan Jakob gick från platsen och passerade Penuel, steg solen upp, men han haltade på höften.

Under tjugo år av hans liv talas det inte om någon soluppgång efter det vi läste i 1 Mos. 28: 11, att solen gick ner, nu läser vi första gången dessa underbara ord: "solen gå upp" i 1 Mos. 32: 31. Många vandrar idag i stort mörker. Solen har börjat gå ner, det är mörkt på vägen och mörkt i deras själar. Men då de får möta Jakobs Gud, då, på samma sätt som solen gick upp i Jakobs liv, går solen även upp i ditt liv, min vän. Allt kan bli förvandlat i och med att du böjer dig för Guds vilja. Ja, då förvandlas allt. Ära vare Gud!

I nästa nummer stannar vi för att studera Jakobs söners liv och natur. —

ONDSKANS MAKT OCH

"Men Saulus som alltjämt andades hot och mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen och utbad sig av honom brev till synagogorna i Damaskus, för att, om han funne några som voro på 'den vägen' vare sig män eller kvinnor, han skulle kunna föra dem bundna till Jerusalem." Apg. 9: 1—2.

Man kan fråga sig hur den människa ser ut på insidan, som kan göra sig skyldig till så simpla handlingar, som dem vi här läste om. Man kan vidare fråga sig, vad som är orsaken till att människor så överväldigas utav ondska? Jag förmödar, att de flesta icke kan ge något tillfredsställande svar.

Vad är orsaken till att du är ond, elak, oförständig och gör saker, som du strängt taget aldrig vill bejaka och ting, som du egentligen vämjes inför? —

Vad är orsaken till att människor grips och överväldigas av det onda och leds till handlingar, som störtar dem själva och andra i olycka? —

Detta tema har många variationer. —

Hur det än är, måste vi alla undantagslöst medge, att vi överväldigas utav det som är ont: onda tankar, men också av onda handlingar. Den starke vänder sig emot den svage. Det behöver nödvändigtvis inte vara fråga om fysiskt våld. Man kan utsätta sina medmänniskor för en psykisk terror, som är minst lika svår och pressande som en fysisk sådan. —

Låt mig här påpeka några av de nyckelhemligheter som gör, att människor handlar på ett sätt som de strängt taget inte vill.

Saulus var ingen förbrytare eller gangster — han var en mycket kultiverad herre. Han var en lärd man och därtill strängt religiös — en farisé. Du ser av detta exempel, att varken kultur, bildning eller religion rår på ondskan. Där fernissan av kultur och religion spricker, ser man igenom den ett vilddjur.

Det finns inga maktmedel i samhället, som kan frälsa dig från ondskans demoner — absolut inga. Vad som måste till är ett radikalt möte med Honom, som är starkare än den, som ligger bakom och inspirerar till det onda. Det är detta, som vi vill proklamera. —

Vad är det som gör, att det onda som döljer sig under en tillsynes lugn yta, helt plötsligt flyter upp och visar sig i all sin kuslighet? —

Jo, det är väckelsen. —

Vi talar ofta om det underbara i att få leva i

Predikan i samman

Vad är orsaken till att människor da och leds till handlingar som st Arne Imsen tar upp detta problem och visar vägen ut ur det ondas

väckelsen, men det är heller ingenting som är så allvarligt som att leva i väckelse. Vet du varför? Jo, därför att väckelsens ande bryter sig igenom alla yttre attityder och vänder sig till vårt hjärta och för fram i ljuset det som där är fördolt. —

Vi ser i våra väckelsemöten, att det blir sammandrabbningar mellan ljusets och mörkrets krafter. Ibland får man en känsla av att man vill retirera och vika undan för fräckheten och ondskan, när den använder sina mest raffinerade vapen, men vi vet, att de maktmedel som står till vårt förfogande är starkare. Vi vet, att segern är given åt oss, därför att vår Konung som för striden har besegrat det onda och är mäktig att också hemföra slutsegern. Ära vare Gud!

I

Jerusalem fick också vara med om en sådan väckelse vi talat om här. En väckelse som frigör dolda krafter, där ljus och mörker drabbar samman, en väckelse där människorna blir operationsbaser för en strid mellan det onda och goda, mellan himmel och helvete, mellan Gud och satan. — Det är därför väckelsefolket från början fått lära sig en väg — bönen väg. I kampen mot vilddjuret gäller det att äga Lammets natur, och bli kämpar, vars enda berömmelse är dess svaghet. Det gäller att lära sig beträda den enda väg, som är framkomlig — bönen väg.

När Gud kallar sin armé är den i människors ögon anspråkslös och intetsägande, men Herren knyter sina löften till människor, som har lärt sig gå bönen väg, och de får vara med och rycka segerbyten ur satans händer. Det är vad vi får bevittna i vårt land också idag. Vi kommer till platser, där det under en tillsynes lugn yta i folkhavet finns krafter som, när Guds Ande börjar verka, flyter upp till ytan. Så drabbar ljus och mörker samman. Gud kommer nämligen icke med ett reformförslag till människan och lite religiositet — Gud kommer med ett evange-

FRÄLSNINGENS KRAFT

rag av Arne Imsen

*rips och överväldigas av det on-
ar dem själva och andra i olycka?
är, ger också svaret,
ravälde.*

lium, som innebär en fullständig uppgörelse med det onda i hennes väsen. —

Här begår många sina misstag — också många kristna. Det hjälper inte att smeka ondskan eller tala inställsamt och smickrande till syndaren. Vi måste istället visa syndaren på orsaken till hans olycka och fångenskap. Vi vet, att Gud har anförtrott oss detta uppdrag att blottställa och att säga sanningen om synd och om nåd. Det är alltså icke en inställsamt smickrande ande, som lotsar syndaren in i Guds rike. Nej, det är ett genomträngande budskap, det skarpa tveeggade svärdet, som går igenom den yttre attityden, det yttre kulturmönstret och tränger sig igenom alla religiösa beteenden och når själva livsnerven i tillvaron — människans eget hjärta. Det kommer då också att skapas uppgörelser i hemmen, uppgörelser på arbetsplatserna och uppgörelser överallt mellan människorna.

I det ljus som strålar ut från Kristus upptäcker människan i vilken fruktansvärd belägenhet hon egentligen befinner sig. Så länge det är mörkt kan man syssla och smussla med en hel del saker utan att bli upptäckt, men då nådens och sanningens ljus bryter in, går det icke längre att dölja något, då blir det som är fördolt uppenbart. —

Detta är väckelsens anda. —

II

En av de första, som irriterades av den andliga atmosfären i väckelsen och det skarpa budskapet, var rabbinen Saulus. Han hade gjort klart för både sig själv och andra, att han slutgiltigt skulle göra upp med dessa människor och detta budskap. Saulus for också våldsamt fram mot församlingen. Han gick omkring i husen och drog fram män och kvinnor, alla försvarslösa individer. Människor som icke ägde vare sig rättsligt eller politiskt skydd och vars enda skydd var deras gudsfruktan och enda möjlighet till räddning var deras böner. Vi förstår, om vi har något

av fantasi, vilka scener som ligger bakom denna beskrivning av Saulus handlingssätt. — Makar skildes ifrån varandra, föräldrar skildes ifrån sina barn, och barn slets bort från sina föräldrar, när den kultiverade, religiöse despoten Saulus, med översteprästernas fullmakt trängde in i hemmen med avsikten att draga dem till Jerusalem, för att de där skulle få stå till svars för sin tro på Gud. —

Hur är det möjligt, att människor kan gripas av så simpla tankar och göra sig skyldiga till så nedriga handlingar? Vi behöver inte gå till rabbinen Saulus för att få orsak att ställa den frågan. Vi kan gå till vårt eget hjärta och fråga oss själva, vad som är orsaken till att vi dagligen gör det som vi strängt taget icke vill göra. Vad är orsaken till att du är en despot hemma? Vad är orsaken till att dina barn är rädda för dig? Att dina arbetskamrater fruktar för dig? Vad är orsaken till att du gör dig skyldig till handlingar, som du dagligen grämer dig över? —

Jag har bevittnat scener och varit med om händelser så fruktansvärda, att man inte kan berätta dem offentligt. —

För ett par veckor sedan kom en sönderslagen ung kvinna till ett möte. Hon satt där inklämd i hopen bland mötesdeltagare, längtande, sökande, olycklig, men hon ville ingenting säga. Då mötet var över och alla gått hem, stod hon kvar utanför tältet. Tillsammans med en syster gick jag fram till henne och frågade vad hon ville. Då brast det för henne och hon började gråta. Så berättade hon, 22-åringen, sitt levnadsöde för oss. Hon bodde tillsammans med en despot — sådana har vi gott om i Sverige — en riktig sadist. Då hon kommit till tro på Jesus Kristus hade han satt in alla resurser för att få henne på fall. Först med psykisk terror och sedan med fysisk. Hon visade oss, vad hon varit utsatt för — hon hade märken på armar och ben. Hon var slagen och terroriserad av en make, som ställt sin intelligens, sin moraliska och fysiska kraft i satans tjänst. Nu stod hon där med sitt stora problem. Hon ville så gärna vara frälst, men vågade inte återvända till sitt eget hem. —

Jag kan nämna fler exempel. —

För inte så länge sedan satt en flicka — fjorton, femton år gammal — i ett av våra möten. Hon hade också kommit till tro på Jesus, men hon möttes i sitt hem av en despotisk mor, ursinnig och fast besluten att med en läderrem

piska alla religiösa griller ur flickans kropp. Den unga flickan kom till vårt möte strax före sju en söndagskväll och hade gömt sig bakom en av dörrarna vid utgången, när jag kom. Jag sökte upp henne och hon brast i gråt och berättade, vad hon hade varit utsatt för. I ett intilliggande rum visade hon mig och några av församlingens ungdomar sin blodiga rygg, där moderns läderrem efterlämnat fruktansvärda märken och detta för en enda saks skull: hennes flicka ville tro på Jesus. Jag skulle kunna berätta om flera sorgliga intryck från detta hem, men jag avstår. Anmärkningsvärt är också hur barnavårdsnämnden reagerade i detta fall. Istället för att söka hjälpa flickan, rekommenderade kuratorn henne att lämna Maranata, avsäga sig sin tro och underordna sig moderns vilja. Nu gjorde inte flickan detta, utan fick så småningom ett annat hem — ett fosterhem, där hon fortfarande bor.

Men kan man klandra en mor, som gör på detta sätt? Hon är dock bara ett offer! Man kan icke heller klandra den man, som behandlade sin hustru på det sätt vi hörde. Han är också ett offer. Hade jag fått tala med honom, skulle det ha krupit fram ur hans inre, att detta som han gjorde var något som han strängt taget inte ville, men som han drevs att göra av en främmande makt. —

Jag sade också till den unga flickan, att hon inte skulle vara bitter mot sin mor utan istället bedja, att Jesu kärlek riktigt skulle uppfylla hennes eget hjärta, för att Lammets natur skulle få ta gestalt i henne så hon skulle kunna älska sin mor som aldrig förr. Och till den unga hustrun sa jag, att hon nu skulle böja sig riktigt djupt vid korset.

Jag kan inte lasta eller klandra de människor, som gör det onda, ty jag vet, att bakom deras handlingar finns en makt och en kraft, som ingen människa ännu har lyckats tämja — en satanisk makt, som kan göra den bästa till en despot och ett vilddjur.

Tror du, att det finns en enda människa, som vill bli alkoholist? Tror du, att det finns en enda kvinna, som vill bli en prostituerad? Vi tror icke detta för ett enda ögonblick, men dock är det massor av unga män och unga kvinnor, vilkas liv bryts ner och brännes upp före tjugooårsåldern. Tror du, att det finns någon, som vill bli en notorisk förbrytare, en tjuv, en rånare, en mördare? Dock ser det ut som om en mängd människor är bestämda till en sådan bana genom en mängd olyckliga omständigheter. —

III

Glöm inte en sak, min älskade, olycklige vän!

Din enda verkliga välgörare — vet du vem det är? Jo, det är Jesus Kristus! Du inbillar dig, att Han skulle stjäla ifrån dig livet, glädjen, friden och amputera bort din ungdomslycka? Men Han är din välgörare. Han älskar dig mer än vad far och mor gör — om du nu vet om en far och mor och känner deras kärlek. Man har anledning att fråga så i denna tid, då det finns så många människor, som är andligen och själsligen lemlästade och förkrympta, därför att de saknat en mors kärlek och en fars stränghet. Det finns dock något, som kan kompensera den förlusten — det är Jesu Kristi kärlek! Ära vare Gud!

Jag har varit med om att se dessa lemlästade människor komma till tro. Jag vet exempelvis inte, hur många alkoholister jag har bedit för. Många gånger har det gått till härlig seger, andra gånger har jag nödgats konstatera, att de sugits upp av sitt gamla levnadssätt. Jag har gråtit vid deras sida, försökt lotsa dem in i kristusgemenskapen och har fått uppleva, hur många av dessa människor, som varit så olyckligt lottrade ända ifrån början, fått möta den uppståndne Jesus. Jag har sett, hur en ny dimension har kommit in i deras liv, där det inte längre har varit fråga om att kräva, men att av nåd få taga emot och sedan ge ut något av gudomligt värde. Halleluja! —

Tänk att få vara med och föra en av synd och ondska behärskad människa fram till Jesus och se henne uppleva befrielse, frälsning och förvandling! Skulle vår lott på jorden bli den att få bedja med en enda människa och stå vid den människans sida ända tills Herren hämtar oss hem, då har icke vårt liv varit meningslöst eller bortkastat. —

Kom ihåg att det finns någonting, som kan kompensera alla förlusterna från ett torpederat hem, från ett splittrat äktenskap och andra olyckliga omständigheter — det är Jesu Kristi evangelium, Nådens och Kärlekens evangelium. Det kommer icke till oss bara med lag utan också med nåd. Det kommer icke till oss med en moral-kaka utan med Livets Bröd. Ät av det brödet — det kan fullständigt förvandla dig och ditt liv. Om mitt hjärta har förmåga att känna för dig och din belägenhet, då skall du veta, min älskade vän, att Han som hängde där mellan himmel och jord blödande på korset, Han älskar med en kärlek, som inga mått på jorden kan pejla eller mäta. Halleluja! Det finns frälsande makt i evangelium — Hans kärlek smälter ner det frusna och gör hjärtats åkerteg mottagligt för nådens budskap. —

Forts. i nästa nr.

Mitt vittnesbörd

Jag blev härligt frälst den 17 januari 1965, och en vecka där-
efter blev jag andedöpt. Den 23
fick jag begrava min gamla
människa i dopets grav. Nu vill
jag följa Jesus den smala vä-
gen, korsets väg. Pris ske Gud!

Jag är glad att jag fick läm-
na mig till Jesus och att han
frälste mig av nåd. Ty det är
blott nåd. Halleluja!

Det är härligt att se vad Gud
gör i dag. Han helar de som är
sjuka, och frälsar och döper i
anden. Halleluja! Då man pra-
tar med ungdomar och gamla
kompisar om frälsningens väg,
så ser man hur olyckliga de är,
men ändå så lämnar de inte sitt
liv till Jesus. De säger: "Jag
får lämna så mycket om jag blir
frälst." — Men tänker inte på,
att man få evigt liv i Jesus om
man blir frälst. Om du inte tar
emot Jesus som Frälsare, så får
du den lönen som synden ger,
och det är döden. Rom. 6: 23.

Jag sade förr likadant själv
som ungdomarna sade; att jag
får lämna så mycket om jag
blir frälst. Men Jesus intog mitt
hjärta och löste mig från allt.
Halleluja! Tack och lov!

Käre ofrälste vän, som läser
det här, låt Jesus frälsa dig.
Du får en frid och ro som ej
kan beskrivas utan måste erfara.
Det är underbart. Gud vill
frälsa dig nu. Nu är frälsning-
ens dag.

Lotta Jönsson,

NY VÄCKELSE- OCH MISSIONSLITTERATUR:

MARANATA!

Publikation redigerad av Arne Imsen, Eric-Gunnar
Ericsson och Anders B. Andersson. Två färger, 48 sidor.
Pris 3: 00.

Ur innehållet: Väckelsebudskap, predikningar, brev
från missionsfälten, reportage från sommarens tält-
möten, bildsidor m. m.

TID ATT VAKNA

Av Arne Imsen. 88 sidor. Pris 5: 00.
En bok om väckelse och väckelseproblem.

NU GÄLLER DET!

Av Enoch Karlsson. 72 sidor. Pris 4: 00.
Korta predikningar till väckelse och frigörelse.

EVANGELISATION I AFRIKA

Av missionärerna Margareta och Gunnar Eklund.
Rikt illustrerad. 80 sidor. Pris 6: 00.

MARANATAVÄCKELSENS HEMLIGHET

Av Anders B. Andersson. 72 sidor. Pris 4: 00.
Vittnesbörd och tankar.

Beställ idag!

Midnattsropet, Surbrunnsgatan 60, Sthlm VA
Tel. 32 80 02

Klipp här!

Till Midnattsropet, Surbrunnsgatan 60, Sthlm VA.

Härmed beställes att sändas mot postförskott

- ex. MARANATA, pris 3: 00.
- ex. TID ATT VAKNA, pris 5: 00.
- ex. EVANGELISATION I AFRIKA, pris 6: 00.
- ex. NU GÄLLER DET, pris 4: 00.
- ex. MARANATAVÄCKELSENS HEMLIGHET,
pris 4: 00.

NAMN

POSTSTATION

ADRESS

DU läser väl ? din Bibel ?

Låt mig fråga dig en sak: Läser du Bibeln? Läser du Bibeln varje dag? Hur mycket läser du varje dag? Läser du minst två kapitel varje dag? Hur mycken tid använder du till bön varje dag?

Det är beklämmande hur lite de kristna i stort sett läser sin bibel. Fråga dem får du höra. Och fråga dem hur mycket de läser varje dag. Du ska bli förvånad. Jag har blivit det.

Orsaken till nederlagen och kraftlösheten är att Bibeln läses alltför lite. Och bönen får inte sin rätta plats. Ofta blir det bibelläsning och bön allteftersom det slumpar sig.

Men jag har så lite tid, säger du. Det är inte sant. Det är Djävulen som säger till dig. Är du klar på det? Gå igenom ditt liv och se efter om alla ting som du gör är absolut NÖDVÄNDIGA.

Bibeln säger: "Tagen väl i akt vart lägligt tillfälle, ty tiden är ond." Ef. 5: 16. I den nya eng. översättningen står det: "Utnyttja det närvarande tillfället till fullo."

Men, tänker du, det är så torrt när jag läser. Om det ändå vore riktigt levande för mig.

Bed att den Helige Ande upplyser dig så att du ser att Ordet är levande. Guds ord är ande och liv. Det är ditt hjärtas ögon som är skumma. Men gör gärna som den nyfrälste gjorde som jag en gång hörde talas om, läs efesierbrevet tio gånger i ett sträck under bön. Och jag är övertygad om att den tionde gången så är det definitivt slut på torkan. Ja, kanske långt tidigare. Den nyfrälste jag här nämnde om jublade alltmör allteftersom han läste.

Läs Ordet! Och läs igen! Och tycker du att det är torrt så läs ännu mer. Stå Djävulen emot.

Ge Ordet och bönen DESS RÄTTA PLATS VARJE DAG och kraftfrågan och problemen löses.

L. Wedin

EN HÄLSNING FRÅN SKÅNE

Den som låtit sig enrolleras i den frivilliga armé, som Gud i dessa dagar kallar till helig strid — utanför lägret — den har också fått vara med om att uppleva sanningen i sångarens ord: "Och över jorden Guds vittnen ila, Med Herrens bud de hasta, ingen vila".

Lördagen den 4 dec. hade vi glädjen att i Malmö möta två av dessa Guds ilande vittnen. De unga evangelistsystrarna Märta Berg och Marianne Sundin, som kom hit ner från Örebro för att stanna en vecka.

Man kan väl knappast möta några lyckligare människor än

dessa unga, himmelrikets ambassadörer, som i rena och ödmjuka hjärtan bära med sig ett angeläget och levande budskap från Konungarnas Konung, Jesus Kristus. Det är som en fläkt från ovan.

Samma dag på kvällen samlades vi, en skara maranata-vänner, i Trelleborg till bön, då vänner från Malmö och Hässleholm också var med.

Vi fick i rikt mått uppleva välsignelsen av de heligas gemenskap i endräktig bön och tillbedjan under en öppen himmel.

Det första maranatamöte som hållits i Skurup hade vi på tisdagskvällen, då festsalen på Skurups Hotell var fylld av en förväntansfull publik, med övervägande ungdomligt inslag.

Evangelistsystrarna Märta och Marianne fick nåd att bära fram evangelii glada budskap i sång och vittnesbörd under Andens smörjelse. Gud gav seger. Vi fick bedja med två unga människor.

Övriga möten under veckan var förlagda till Folkets Hus, Malmö. En kväll fick vi där medverkan i mötet av några bröder och systrar på genomresa. Vi upplevde seger i härliga möten. Våra evangelistsystrar fick en underbar nåd att i sång och predikan och vittnesbörd bära fram korsets budskap, som visserligen är en dårskap för dem som gå förlorade, men som för oss som bliva fräslta är en Guds kraft.

Genom Guds nåd fick vi bedja med både syndare och fromma, som fick möta Gud till frälsning och frigörelse och förnyelse.

Vi vill i tacksägelse och tillbedjan hylla Sonen och ge Honom äran. Vi tacka Gud för att Ni Systrar — Märta och Marianne — kom till oss.

Anton Persson

*Mia Sundin
och*

Märta Berg.

Erik Görå

JESUS HELAR IDAG

I september 1962 tyckte Jesus att jag lidit nog av min hals och kom med sin helande hand på ett Maranathamöte och hesheten försvann. Ära ske Jesus.

Tiden gick vidare, men astman fanns ännu kvar. Jag började då som den envisa i Lukas 8:e kap. oavslutligen bedja och begära förbön i vilket möte som helst, där Guds ord talades. Med detta fortsatte jag till den 14:e juli 1964. Vi var då några vänner till Gävle på ett missionsmöte. Jag blev då helbräddad och har sedan dess aldrig haft något besvär av sjukdom mer.

Nu har jag arbetat hela tiden. Ära vare Gud!

Du som är sjuk och nedstämd, se på Jesus i alla växlande tider. Tacka alltid Gud för alla som beder för dig!

Erik Görå
Ludvika

Vill till Jesu ära nedskriva ett vittnesbörd, om vad Jesus gjort i mitt liv.

Vid 20 års ålder drabbades jag av en obotlig halskatarr, så det var långa tider, som jag knappt fick fram ett enda ljud och denna heshet var mycket besvärande för mig.

Under samma tid ökade min obotliga bronkitastma, som var medfödd — ett arv från min farfar och far. Jag fick det ena anfallet efter det andra. 1962 måste jag sjukpensioneras, då jag inte orkade arbeta längre.

Läs och häpnna.

EN EFTERLYSNING

Vi efterlyser en vanlig människa, som är villig att ta anställning hos en Konung.

VILLKOR: Eftersom arbetet är så betydelsefullt måste den anställde vara en sann kristen.

ARBETETS ART: Arbetet består i att allvarligt bedja för släktingar, grannar och andra ofrälsta människor, som utan den anställdes insats kommer att gå evigt förlorade. Samt även att bedja för dåliga kristna tills en förändring sker. Dessutom får den anställde upplysningar av Hjälparen, den helige Ande, om ett stort antal saker att bedja för.

FÖRMAN: Den anställde får räkna med en allt starkare tro.

LÖN: Redan under arbetstiden får den anställde utkvittera mycken glädje och tillfredsställelse och hjälp på många handa sätt. Den egentliga slutlönen blir dock inestående till Konungens återkomst då en överväldigande lön, som förblir lika värdefull hela evigheten, kommer att tilldelas varje trogen arbetare.

Om du som läser denna efterlysning vill hörsamma kallelsen bör du genast anmäla dig till tjänst.

Jonas Näslund

En vacker present till de små

Bokserien
BIBELBILDER

1. Barnet i templet.
2. Herdegossen från Betlehem.
3. Berättelsen om Josef.
4. Moses furste och fåraherde.
5. Berättelsen om Daniel.
6. Jesusbarnet.
7. Två liknelser.
8. Jesus i Galiléen.
9. Naaman och tjänsteflickan.
10. Jesus och lärjungarna.
11. Jesus hjälper.
12. Jesus vår vän.

Pris pr volym 3: 75.

"Böckerna är just av den typ man så länge önskat. Konstnären Kenneth Inns har på ett föredömligt sätt gjort de vackra färgillustrationerna. Tavlornas skönhet består framförallt i deras vackra mjuka färger..."

I samtliga böcker är den sammanhängande välskrivna texten väl anpassad för barn och ändå med bibehållen god språklig stil. Böckerna betingar för övrigt ett lågt pris i all synnerhet som de är inbundna och försedda med ett 25-tal helsidesstora färgillustrationer. Man får bara hoppas att förlaget finner anledning att utöka serien — denna typ av böcker är en ypperlig motvikt mot dåliga serie-magasin och serieläsandet överhuvudtaget."

Eja Eneklo-Brandt i
LÄRARTIDNINGEN

Specialerbjudande:

Hela serien, 22 barnböcker à 3: 75

1 st. Barnens Bibel à 18: —

1 st. gratisexemplar Hans Moders testament

100: —

Betala gärna 20 kr vid mottagandet och sedan 10 kr pr mån.

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgat. 60, STHLM VA
Tel. 32 80 02

Bibelstudiet:**HERRENS TILLKOMMELSE IV****Medan vi väntar...**

Vi har tidigare sett, att Guds ord uppmanar oss att vänta Jesus ifrån himmelen och att leva ett rättfärdigt och gudfruktigt liv medan vi väntar. Det finns andra saker också, som vi i Guds ord uppmanas till, medan vi väntar. — Till korinterna skriver Paulus: "Så har ju ock vittnesbördet om Kristus blivit befäst hos eder, så att *I icke stå tillbaka ifråga om någon nådegåva, MEDAN I VÄNTEN* på vår Herres, Jesu Kristi uppenbarelse." 1 Kor. 1: 6—7.

Vi skall såsom församling och enskilda vara i funktion, medan vi väntar. Och för att kunna vara detta på ett rätt sätt, skall vi icke stå tillbaka i fråga om de andliga gåvorna. De andliga nådegåvorna skall vara i bruk ibland oss medan vi väntar. —

Låt mig här få peka på några mycket enkla men elementära saker, om andens gåvor.

Guds ord uppmanar oss till, att vara **IVRIGA** att undfå dessa gåvor. 1 Kor. 12: 31.

Skall vi kunna göra de gärningar, **Kristus** har uppmanat oss till; måste dessa gåvor komma i verksamhet. Därför skall vi också med iver söka att undfå dem. O, vad många kristna gått miste om mycket genom slöhet och försumlighet ifråga om dessa ting.

Och när vi börjar att bedja om dem, skall vi komma ihåg att detta är gåvor, som **Gud** av **NÅD** giver oss. Kallar inte Guds ord både kraftgärningar, profetia och helbrägdagörelsens gåvor för **NÅDEGÅVOR**?

Man kan erhålla något på tre sätt. Man kan köpa, man kan byta sig till och man kan få en sak som en gåva. Man kan inte köpa Guds gåva för penningar — det försökte trollkarlen Simeon, men misslyckades. Apg. 8: 18—22. Inte heller kan vi byta oss till detta med något av vad vi själva har, eller vad vi själva kan åstadkomma — allt vad vi äger är behäftat med brist och besudlat med synd och mänsklig svaghet. Nej, vi får ta emot detta såsom *nådegåvor* från Gud. Så mycket ivrigare kan vi vara att undfå dem. —

Guds ord säger oss också, att dessa gåvor skall bli till **NYTTA**. 1 Kor. 12: 7.

Det är alltså inte för några självändamål vi skall vara ivriga att undfå de andliga gåvorna. Icke för att vi själva skall få njuta, eller själva skaffa oss anseende och inflytande, utan för att bli till välsignelse, till hjälp och till uppbyggelse för andra medan vi väntar. —

Min fråga

I denna spalt söker vi svara på frågor insända från läsekretsen — frågor som i första hand beröra Bibelns sanningar, det andliga livet och vår verksamhet. Sänd din fråga till MIDNATTSROPET, Surbrunnsg. 60, STOCKHOLM VA. Märk kuvertet "Min fråga".

FRÅGA: Skäl evangeliet være preket til jordens ytterste grenser in nen Jesus kommer? Citat: "att hedningens fylde" er gått inn, betegner ikke, at alle hedninger er frestelse, men at en fyllestgjørende representasjon av alle jordens folk er gått inn i Guds rike, som et resultat av at evangeliet er preket "til et vidnesbyrd for alle folkeslagene". *Brudesjæl.*

SVAR: Lärjungarna fingo i uppdrag att "predika evangelium för allt skapat", och de lydde genast befallningen. Sedan dess har det blivit ytterligare predikat. Men egentligen är detta icke något absolut villkor för vårt församlande till Herren, vilket kan ske, när som helst. Matt. 24: 14 talar om vad som skall ske, innan *ä n d e n* kommer. Vad därmed menas, framgår tydligt av 1 Kor. 15: 24, nämligen att *ä n d e n* kommer, sedan riket (**Kristi rike, Messiasriket, himmelriket**) överlämnats åt Fadern. Det sker sålunda efter de tusen åren. Se Upp. 20! Under de tusen åren skall det bli en speciell missionstid, varom det talas på flera ställen i Skriften, i synnerhet G. T.

Med "hedningarnas fullhet" menas icke någon "representation" för de olika folken, utan det är hela antalet av dem, som i denna tidsålder skola varda frälsta, d. v. s. alla dem, som komma att mottaga evangelium under denna nådeshushållning. När den siste har öppnat sitt hjärta därför, sker uppräckandet. Detta kan inträffa när som helst, ty Herren allena vet, när talet är fullt.

BUDSKAPET MÅSTE UT!

ARNE IMSSENS BÖCKER

TID ATT VAKNA! 5: —

I VÄRLDEN, MEN ICKE AV. 6: 50

HAR LEVI PETRUS RÄTT? 3: —

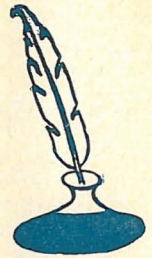
10 kr för alla tre

+ porto.

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60,
Sthlm VA.

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekreten

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

"Stå stark du ljusets riddarvakt!"

Undertecknad har länge känt en maning att till tidningen Midnattsropet och redaktionen skriva och frambära min stora tacksamhet för den välsignelse jag fått erfara genom att ta del av dess dyrbara sanningar och innehåll.

För mig blev det icke endast ett Midnattsrop utan en — Midnattssol, som lyste mig igenom de skuggor som lägrat sig över den gamla härliga, fria pingstväckelsen, där det syntes och kändes, som om Guds härlighet hade flyttat ut och efterträtt av människors härlighet. Gud ske lov! Jesus är densamme och verkar intill nu, genom ett folk

som vill bära hans smälek och förkunna korsets sköna tal och giva JESUS ÄRAN. Har icke fått tillfälle att närvara vid något Maranatomöte på grund av långa avstånd. Jag har endast träffat en gammal, kär predikande broder och medkämpe från brytningstider i Lappland — Axel R. Olsson i Storå. Han var nu verksam i den nya väckelsen. Det var ett kärt möte.

För ett par år sedan fick jag i min hand ett nummer av Midnattsropet och det blev för mig ett stort tacksägelseämne. Det är den bästa tidning jag läser och ser gärna att den blir en veckotidning.

En sak måste jag säga, öppet och ärligt, att när jag läser Arne Imsens artiklar i tidningen samt böcker i övrigt, måste jag förvåna mig över hans ärlighet, mod och rättskänsla samt begåvning att med de rätta orden uttrycka och blotta orsakerna till det tragiska i en härlig väckelses tillbakagång. Det måste innebära icke endast ett mänskligt mod utan även en Gudomlig kallelse, att likt Jeremia i en avfällig tid, då det kostar något, stå för sanningen. —

Som gammal pionjär i pingstväckelsen önskar jag Eder, kära bröder i Maranataväckelsen, all Guds nåd och välsignelse, som skördens Herre vill giva.

Maranata.

Kristofer

HÄR KAN DU OCKSÅ VARA MED!

Du vill göra en insats för Guds verk men tycker kanske att Du inga resurser har? Du kan genom att bli ombud för MIDNATTSROPET få vara med och sprida väckelsens härliga budskap i en mörk tid — vårt budskap är angeläget.

Det är en stor uppgift att sprida

MIDNATTSROPET
— tidningen som har ett budskap till både syndare och fromma.

VAD DU FÅR:

- erfara glädjen av att vara i aktivt arbete för Kristus;
- en stimulerande kontakt med olika människor och rika tillfällen till själavinnande;
- för Dina omkostnader 50 öre för varje sålt exemplar.

Till MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA
Tel. 32 80 02

Jag är villig att bli ombud för MIDNATTSROPET och rekvirerar härmed ex. av senaste nr samt samma antal av kommande nr tills jag meddelar ändring.

Namn:

Bostad:

Postadress:

VAD MARANATAROPET RYMMER

En enda gång förekommer ordet Maranata i vår Bibel. Likväl vet vi att det ofta användes i den urkristna tiden, som ett hälsningsord emellan "dem som trodde". —

Då de vid sina brödsbrytelser skiftade brödet och kalken mellan sig, och förkunnade både för en ond och en god andevärld sin tro på Jesu försoningsdöd och fullkomliga seger, sade de, med jublande förvisning till varandra: Maranata — Herren kommer! — När de träffades på gatan eller i hemmen, sade de inte god morgon, goddag eller godafton utan istället: Maranata — Herren kommer. När de vid avskedet tryckte varandras händer sade de också: Maranata — Herren kommer! —

Nu lever vi mycket närmare den stora dagen än vad dessa första kristna gjorde. Tidens tecken och det profetiska ordet säger oss klart att Jesus snart är här. Är inte det skäl nog för att vi ännu en gång skulle ta upp detta gamla apostoliska ord och göra det till ett gemensamt hälsningsord när vi möts och skiljs: Maranata — Herren kommer! —

Låt oss se vad denna hälsning rymmer.

I. Ett fröjderop.

En levande och sann kristendom rymmer mycket glädje. Det är glädjen över att vår synd är förlåten, att vårt namn är skrivet i Livets bok, att vi har ett evigt hem, som väntar. Och som en klimax på allt detta: HERREN KOMMER! —

Den judiske rabbinen och professorn G. Klein anser att Maranataropet har sitt ursprung i de messianska orden i Sak. 9: 9: "Fröjda dig storligen du dotter Sion: höj jubelrop du dotter Jerusalem. Se, DIN KONUNG KOMMER till dig!" —

Och säger inte Paulus detsamma i Fil. 4: 4: "GLÄDJEN EDER i Herren alltid. Åter vill jag säga: GLÄDJEN EDER. Låten edert saktmod bliva kunnigt för alla människor: HERREN ÄR NÄRA!" —

Hörde du!

Fröjda dig storligen — höj jubelrop — glädjen eder...

Varför?

Se din Konung kommer — Herren är nära — Maranata!

Maranata är ett fröjderop och en uppfordran att glädjas. —

II. Ett hoppets ord.

Jesu återkomst är infriandet av vårt saliga hopp. "... Medan vi vänta vårt saliga hoppets fullbordan och på den store Gudens och vår Frälsares Jesu Kristi härlighets uppenbarelse..." Tit. 2: 13, skriver aposteln Paulus. Maranata var därför bland de första kristna ett uppmuntrande tillrop i tider av nöd och betryck.

Det berättas att när de kristna kastades in till de vilda djuren på arenorna hördes ofta, från kristna trosfränder bland de packade åskådarmassorna ropet: Maranata — Herren kommer! Det låg inte bara uppmuntran utan också en försäkran och en ärofull segertro i detta tillrop, som kom de dödsdömda att med oförskräckt glädje gå i döden. —

Maranata — det ordet säger oss att en dag är striden över, nöd, sorg, förföljelse, smälek, lidande slut. —

III. Ett väckelserop.

Jesus har själv karaktäriserat den tid då Han är att vänta tillbaka som en tid av andlig likgiltighet och försöffning — även bland dem som skulle vänta sin Herre. "Då nu brudgummen dröjde blevo de alla sömniga och somnade...", säger Han. Matt. (25: 25)

O, vi känner hur denna sömnaktighetens ande vill lägga sin förlamande hand över oss Guds folk idag! — Det går så lätt att gripas av vanmakt — slöa till — somna. —

Men Gud vill väckelse.

Och vid midnattstiden — just när det var som allra mörkast och när sömnen var djupast — då hördes ett rop, ett anskri i natten — ett Maranatarop: "Se, brudgummen kommer! Gån ut och möten Honom..." (Matt. 25: 6.)

Och det ropet åstadkom väckelse...

Väckta av detta: Maranata — Herren kommer! står också i dag skaror av kristna upp ur sin sömn. Oförståndiga och försumliga jungfrur har vaknat upp för att söka Andens olja för sina slocknade lampor. Nu måste kärnen fyllas — nu måste lampan brinna klar! Och Anden faller, Gud gör under, och genom tal i tungor och profetiska budskap förs Maranataropet vidare.

Maranata — Herren kommer — det ligger väckelse i det ordet.

IV. Ett varningsrop.

Ofta glömmar vi i vilket sammanhang vi möter ordet Maranata i vår Bibel. I sin helhet lyder det så här: "Om någon icke har Herren kär, så vare han förbannad. Maranata!" —

För den som icke känner Jesus Kristus, lärt sig älska Honom och blivit delaktig av Hans frälsning, betyder alltså Herrens kommande förbannelse och dom. —

"Om dessa var det ock som Enok, den sjunde från Adam, profeterade och sade: Se Herren kommer med sina mångtusén heliga, för att hålla dom över alla och bestraffa alla ogudaktiga för alla de ogudaktiga gärningar som de hava övat..." Judas v. 14—15.

Maranata — Herren kommer — kommer för att hålla dom.

O, att de orden ristades med eldskrift i vårt medvetande och blev oss till ständig varning så att vi komme att undfly all synd och ogudaktighet och kunna bestå inför Människosonen då Han kommer! —

När Herren kommer "skola de ogudaktiga icke bestå i domen, ej heller syndarna i de rättfärdigas församling." (Ps. 1: 5.) "Han har sin kastskevel i handen och han skall noga rensa sin loge och samla in sitt vete i ladån; men agnarna skall han bränna upp i en eld som icke utsläckes." (Matt. 3: 12.)

Maranata — Herren kommer! Det är ett varningsrop till syndaren. —

Ander B.